

« Жени-тъ, дума апостола-тъ, като ся обличатъ какъ-то е прилично, да ся не китѣтъ съ срамъ и не съ златни украшения, съ маргарити, съ драгоценни дрѣхы, но съ добри дѣла какго прилича на благоговѣйни жени. »

Тоя примѣръ ся отдава и на мъже тѣ.

Не трѣба, кога ще поздравимъ нѣкого, да си сваляме шапка-тъ близо при него, но петъ или шесть стѣпки по далечъ. Не можемъ да забелѣжимъ особво кога трѣба да си откриваме глава-тъ; но въобще трѣба да го правимъ кога срѣщнемъ нѣкого, кого-то познаваме.

IV.

ЗА ХРАНА-ТѢ,

Богъ не забранява вкуса-тъ, кого-то естество-то ни дава въ ястія-та, но въроисповѣданіе-то ни забранява лакомство-то.

Святій Апостолъ Павелъ дума нарочно че, ако и да піемъ ако и да ѣдемъ, трѣба да сме наклонни къмъ слава-тъ Божія. Нужда-тъ, прочее, трѣба да е самото срѣдство на едно дѣло, кое-то отъ само себе си е една естествена съвършенность.

Трѣба още да приказваме на трапеза-тъ безъ приструвка и да не примласкваме ѣденія-та, кои-то ся намирать.

Въздържаніе-то изисква да ѣдемъ на урѣчени часове, колко-то можемъ. Не трѣба да зимаме примѣръ отъ онія дѣца, на кои-то е нужно да даваме да піятъ и да ѣдѣтъ въ неуречено врѣме, защото-то тѣ или сѣ помалки или по безсилни отъ насъ, и ще ся глѣда като лакомъ оизи кой-то ѣде на сѣки часъ, и като піѣница, оизи кой-то піе въ неуречно време.